

РЕШЕНИЕ

№ 413

гр. гр.Несебър, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Гражданско дело №
20232150100363 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД.

Предявен е обратен иск с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

От ищеца **** „*****“ ЕАД срещу ответника ***** е предявен иск по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД за присъждане на сумата от 415,90 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Каско Стандарт“ по щета № ***** ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба. Ищецът излага, че между него и А. е действала застрахователна полица № *****, със застраховка „*****“, със срок на действие 25.04.2022г. – 24.04.2023г. по отношение на МПС „Хонда Сивик“ с рег. № ***** Сочи, че въз основа на уведомление за щета при ищеца била образувана щета № ***** Навежда, че щетата била образувана във връзка с ПТП, настъпило на 24.06.2022г., в „Дюлински проход“, по републикански път III-906, в посока от юг на север, на около 1 км. преди с. Паницово, в дясна пътна лента. Излага, че водачът на автомобила „Хонда Сивик“ – А., управлявайки автомобила преминал през несигнализирана и небезопасна неравност на пътното платно, като по негови сведения в участъка имало множество неравности, които следвали една след друга, и при опит да избегне част от тях автомобилът попаднал в сочената неравност. Навежда, че в резултат на ПТП на автомобила са нанесени щети – увредена предна и задна лява гума Бриджстоун 215/50/17 и облицовка на предна броня, които били отразени надлежно в декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско Стандарт“. Сочи се, че бил изготвен опис на претенция № 51-04000-02470/22, при която се констатирали повреди – предна лява гума за подмяна и облицовка предна броня – за боя. Излага се, че стойността на ремонта била в размер на 415,90 лв., като с доклад по щета било определено застрахователно обезщетение в този размер, което било изплатено на А.А. на 21.07.2022г. Излага, че произшествието е настъпило в рамките на Републиканската пътна мрежа. Развива съображения в насока за отговорността на *****“, свързана с изграждането, ремонта и поддържането на пътищата. Твърди, че до

ответника била изпратена покана, но сумата не била възстановена. С тези доводи моли предявеният иск да бъде уважен. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника ***** е депозиран отговор, с който предявеният иск се оспорва. Излага, че ищецът не ангажира доказателства за сочената неравност на пътното платно. Оспорва се описаният в исковата молба механизъм на ПТП. Твърди се, че не е съставен протокол за ПТП от компетентните органи. Излага се, че от представените доказателства не могат да се установят съществени елементи, свързани с настъпилото ПТП. Оспорват се твърденията, че АПИ е отговорна за настъпилите щети. Твърди се, че републиканската пътна мрежа по път III-906 се намира в добро състояние, поради което не може да се приеме твърдението за небезопасна и несигнализирана дупка. Акцентира се върху договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-8/30.03.2020г., с който дейностите по пътния участък са възложени на Консорциум „*****“, ЕИК *****. Навежда се, че видно от месечно задание за месец април 2022г., за път III-906, км 20+000 до км 34+00, където попада мястото на настъпване на ПТП, с писмо от 23.05.2022г. на Консорциума е възложено изкърпване на пътната настилка. Твърди се, че е поставен предупредителен знак А 12 „Неравности по пътното за движение“ с табела Т2, указваща дължина на зоната на действие на знака – 11 км. Сочи се, че горното опровергава твърдения за несигнализирана неравност. Навежда, че произшествието се дължи на поведението на водача и нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Излага, че е налице съпричиняване от водача, което следва да бъде взето предвид на основание чл. 52 и чл. 83 от ЗЗД. С тези доводи моли предявеният иск да бъде отхвърлен. Претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника ***** е отправено искане за привличане на трети лица помагачи. В т. III отговора на исковата молба е посочено, че с договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-8/30.03.2020г. поддържането на процесния пътен участък е възложено на Консорциум „*****“, ЕИК ***** , в който се включват дружествата „*****“, ЕИК ***** (към момента „*****“ ЕАД), „*****“ ЕАД, ЕИК ***** , „*****“ АД, ЕИК ***** , „*****“ ЕАД, ЕИК ***** и „*****“ АД, ЕИК ***** . Направено е искане тези лица да бъдат привлечени като трети лица помагачи по делото, обективизирано в изрична молба с правно основание чл. 219 от ГПК и обосновано с чл. 28 от цитирания договор. Към отговора е приложен и изричен обратен иск, предявен срещу тези лица. В него фигурира искане от ответника, в случай, че предявеният главен иск бъде уважен, третите лица помагачи да бъдат осъдени солидарно за сумата, за която е уважен същият, както и разноските по делото. Извежда се солидарна отговорност на ответниците по обратния иск на основание т.10.4 от Договора за учредяване на Консорциум „*****“.

В срока по чл. 131 от ГПК от третите лица помагач и ответници по обратния иск - „*****“ ЕАД, „*****“ ЕАД, „*****“ АД, „*****“ ЕАД и „*****“ АД, не е подаден отговор на обратния иск.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и съобразно чл. 12 ГПК намира, че се установява следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД:

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже, че е между него и А. е сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, е настъпило събитие - ПТП, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение

застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение.

От фактическа страна по делото се установява, че между ищеца и А., като собственик на лек автомобил „Хонда Сивик“ с рег. № ***** е сключена застраховка „Каско Стандарт“, обективирана в застрахователна полица № ***** от 20.04.2022г. – с период на покритие 25.04.2022г. – 24.04.2023г. (на л. 7 от гр.д. № 6796/2022г. по описа Районен съд Бургас). Договорът е сключен по клаузата „Пълно каско“.

По делото се установява и настъпване на застрахователното събитие в срока на действие на сключения договор за застраховка, за което застрахователят носи риска. Такова събитие е реализирането на ПТП от застрахования автомобил на 24.06.2022г. в „Дюлински проход“, по републикански път III-906 в посока от юг на север (Бургас – Варна), на около 1 км. преди с. Паницово, в дясната пътна лента. Този факт се установява както от заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, ведно с декларация за настъпване на застрахователно събитие (на л. 8 – л. 10 от гр.д. № 6796/2022г. по описа Районен съд Бургас). В декларацията св. А. е посочил мястото, на което е настъпило произшествието и е отразил, че е възникнало пропадане на предна и задна лява гума в дупка на пътя, а в участъка имало множество дупки, които следвали една след друга. Декларирал е, че се е спукала предната лява гума, на задната лява гума била налична издутина, както и лека деформация и издраскване в лявата долна част на предната броня. Произшествието е декларирано и от М. В. в попълнена от нея декларация. Този механизъм се потвърждава от показанията на свидетелите А. и В. в открито съдебно заседание от 12.07.2023г. (в което свидетелите са разпитани по реда на чл. 156а ГПК). От показанията им се установява, че А. управлявал автомобила и тъй като пътят бил „осеян“ с дупки се опитал да избегне една от тях, при движение с около 30-40 км/ч, но попаднал в друга неравност на пътя, с остри ръбове – от остатъците от асфалта, като предната лява гума се спукала веднага, а задната лява гума била сериозно повредена – имала балон. Установява се, че автомобилът бил оставен на място, а на следващия ден се наложило да бъде преместен с пътна помощ. Механизмът на ПТП се потвърждава и от изготвената и приета по делото съдебно-автотехническа експертиза (на л. 64 – л. 73 от делото). От заключението на вещото лице се установява, че подобни повреди (по предна броня, лява предна, лява задна гума, 2 бр. джанти) са в причинна връзка с установения механизъм на ПТП – попадане в „дупка“ на пътя. Самото вещо лице е осъществило оглед на процесния участък и е установило множество (към дата на огледа) нарушения на целостта на пътя – дупки и следи от други отремонтирани такива. От заключението на вещото лице се установява, че степента на увреда е получена от дълбочината на дупката дори и при управление на автомобила с ниска скорост (изводът на вещото лице е, че висока скорост в участъка не може да бъде поддържана). От самия характер на щетите вещото лице е направило извод, че скоростта не е била висока, тъй като са налице щети, нанесени от срязване на гумите. Изводът на вещото лице е, че ако скоростта на автомобила беше по-висока, щеше да има щети и по окачването, каквито в случая липсват. При огледа не е констатиран знак В-26 в участъка, като е направен извод, че ограничението е било от 90 км/ч. Съдът кредитира в пълнота както свидетелските показания на свидетелите А. и В., така и заключението на автотехническата експертиза (като обективно, компетентно и безпристрастно). Видно е, че механизъмът на ПТП се установява еднозначно от всички доказателства, като показанията на свидетелите се допълват и потвърждават (относно скоростта на движение) от експертното становище на вещото лице.

Съдът намира за неоснователни възраженията на ответника, че застрахователното събитие не е доказано по делото. Вярно е, че не е съставен протокол за ПТП, но принципно дори и такъв да

беше съставен това не освобождава съда от задължение да изследва механизма на произшествието и с други доказателствени средства. Ищецът, претендиращ обезщетение във връзка с увреждането, носи тежестта на доказване на механизма на ПТП, поради което той следва да ангажира и други доказателства, когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава. В такава насока е и задължителната практика на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК, напр. Решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I т. о., ТК . В случая са налице показания на свидетели - очевидци на произшествието, които установяват по категоричен начин механизма на ПТП, който се потвърждава (от техническа страна) от вещото лице по изготвената експертиза . По делото се установи, че причината за инцидента е наличието на неравност по пътя, в която гумите на автомобила пропаднали. Свидетелските показания на свидетелите са, че автомобилът се е движел бавно, т.е. скоростта му е била съобразена с характеристиките на пътя, но въпреки това произшествието настъпило. Причината за настъпването му е състоянието на пътя, което е видимо и от снимковия материал, приложен към исковата молба и към експертизата. Ето защо съдът не възприема доводите, че е налице съпричиняване от страна на водача, тъй като скоростта му е била достатъчно ниска, а от заключението на вещото лице се установява, че повреди като процесните се получават при ниска скорост. Освен това няма данни застрахованият автомобил да се е движел с несъобразена скорост. Дори и да е бил наличен знак за неравности по пътя, това няма как да освободи собственика на пътя от отговорността му, този знак може единствено да предупреди за намаляване на скоростта, а в случая се установява, че водачът се е движел с достатъчно ниска скорост. Приложеното „месечно задание за месец април 2022“ не може да докаже, че пътят е бил поддържан и изправен (на л. 45 – л. 46 от гр.д. № 6796/2022г. по описа Районен съд Бургас), тъй като дори и да са извършвани действия, касаещи пътния участък (за което няма доказателства), обективното му състояние от 24.06.2022г. се установява от показанията на свидетелите и се потвърждава от заключението на вещото лице, което също е констатирало множество неравности по пътя към момента на огледа.

Съдът намира за доказана по делото и причинно следствената връзка между настъпилото ПТП и нанесените щети по управлението от св. А. автомобил. В тази връзка на първо място следва да се отбележи, че съдът намира за доказано по делото обстоятелството, че към 24.06.2022г. на процесния участък от пътя е била налична неравност, изразяваща се в дупка на пътното платно. Този факт се установява от свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели, като не са налице никакви основания тези показания да не бъдат кредитирани. Освен това както се установява от приетата по делото съдебно автотехническа експертиза от техническа и практическа гледна точка при досега с описаната неравност (и установена от вещото лице вкл. при личен оглед) е възможно да се получат обезщетенията от застрахователя увреждания. От вещото лице е направен извод, че и при движение с ниска скорост биха могли да настъпят описаните вреди, като при тези вреди скоростта не би могла да бъде по-висока. Както се установява пътят е бил в лошо състояние и не е позволявал движение с висока скорост, но и при движение с по-ниска скорост не е имало как да се избегне пропадането в неравност от пътното платно. Съдът намира, че с показанията на св. А. и св. В. се установява релевантният за спора факт, че към момента на настъпване на произшествието състоянието на пътя е било такова и това е довело до преминаване на гумите през неравност на пътя.

Същевременно съдът намира, че ответникът отговаря за поддържането на пътното платно в изправно състояние. Съгласно чл. 30, ал. 1 ЗП ***** осъществява дейностите по изграждането,

ремонта и поддържането на републиканските пътища. Самият път е част от републиканската пътна мрежа видно от Решение № 945 на МС от 1.12.2004 г. за утвърждаване на списък на републиканските пътища, приемане на списък на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища - IV. Пътища трети клас. Видно е, че пътят 906 - (Старо Оряхово - Обзор) - Дюлино - Оризаре - Каблешково - (о.п. Слънчев бряг - Бургас) е част от републиканската пътна мрежа. Отделно от това нормата на чл. 167, ал. 1 ЗДвП задължава собствениците или администрацията, управляваща пътя, освен да го поддържат в изправно състояние и да сигнализират незабавно препятствията по него, респ. да ги отстраняват във възможно най – кратък срок. В конкретния случай наличието на неравности на пътното платно, изразяващи се в множество „дупки“ на около 1 км. преди с. Паницово, в посока от ***** към гр. Варна, представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, което е създавало опасност за движението, с оглед липсата на съответната сигнализация на място (като дори и да е наличен знак за неизправности, това не освобождава администрацията от задължението ѝ да поддържа пътя). Налице е неизпълнение на задълженията на служителите на АПИ за своевременно отстраняване на препятствието чрез провеждане на нужния ремонт, за сигнализирането му до тогава (и то непосредствено – преди опасните участъци) и за организиране на движението по начин, осигуряващ безопасността му. Задължението на агенцията относно поддържането на републиканските пътища се изразява в привеждането им в такова състояние, че да са годни за осъществяване на функциите им по придвижване на МПС. Фактът, че е допуснато на пътното платно да се образуват неравности е в разрез именно с това задължение на АПИ.

За да се установи причинната връзка между бездействието на служители на ответника и вредоносния резултат, съдът е длъжен да установи задължението за действие, което не е изпълнено и дали вредите са последица на това неизпълнение или се дължат на друга причина. В случая с оглед на гореизложеното се установява, че служителите на АПИ не са изпълнили задълженията си по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 167 ЗДвП за отстраняването на препятствието и сигнализирането му с предвидените за това означения. По делото не се спори, че собственик на процесния път (на основание чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗДС вр. чл. 18, ал. 1 от Конституцията на Република България) е Държавата, като съгласно чл. 14, ал. 1 ЗДС вр. чл. 30, ал. 1 ЗП същият е следвало да се управлява от ***** с грижата на добрия стопанин. С оглед на това, че наличието на неравност на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които АПИ е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това отговаря и за управлението на пътя, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, АПИ отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

Относно размера на застрахователното обезщетение е налице задължителна практика на ВКС постановена по реда на чл. 290 ГПК (решение № 52 от 08.07.2010г. по гр.д. № 652/2009г., решение № 79/02.07.2009г. по т. д. № 156/2009г. и решение № 6/02.02.2011г. по т. д. № 293/2010г., всичките на I т. о. на ВКС), съгласно която размерът на застрахователното обезщетение се определя по действителната стойност на ремонта за отстраняване на претърпяната вреда към момента на застрахователното събитие, без да се прилага коефициент за овехтяване. Съдът намира за доказано по делото, че вследствие на настъпилото ПТП по автомобила са възникнали щети, изразяващи се в повреда на предна и задна лява гума, джантите и част от предната броня. За отстраняването на тези повреди е извършен ремонт в автосервиз, стопанисван от „*****“ ООД,

включващ монтаж, демонтаж и баланс на гуми и изправяне на джанти, срещу сумата от 524 лв. (фактура на л. 14 от първоначално образуваното гр.д. № 6796/2022г. по описа Районен съд Бургас). Съгласно заключението на САТЕ имуществените вреди, нанесени на процесния автомобил отговарят на цената, образувана и приложена в калкулацията на сервиза (вещото лице е оценило щетите на 511,68 лв.). Налага се извод, че претенцията е доказана и по своя размер (с оглед заключението на вещото лице и представените доказателства за действителна стойност на сменените части и ремонта, от които застрахователят е възстановил на застрахования сумата от 415,90 лв. видно от доклад по щета и платежно нареждане на л. 16 – л. 17 от гр.д. № 6796/2022г. по описа Районен съд Бургас). От момента на извършеното плащане (видно от платежното нареждане – 21.07.2022г.) е възникнало регресното право на застрахователя по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, поради което се налага извод, че е настъпила и изискуемостта на вземането.

От изложеното може да се направи краен извод, че предявеният иск за сумата от 415,90 лв. е основателен и следва да бъде уважен в пълния предявен размер.

По предявения обратен иск по 79, ал. 1 от ЗЗД:

С оглед уважаването на главния иск се е сбъднало условието и за разглеждане на обратния иск, предявен при условията на евентуалност от ответника срещу третите лица помагачи (съгласно практиката на ВКС по чл.290 ГПК - Решение по т.д.№ 877/2010 г. на II т.о. решение по т.д.№ 814/2009 г. на I т.о и Решение № 53 от 24.07.2020г. по т.д. № 881/2019г. по описа на II т.о. на ВКС, по своята правна характеристика предявяването на обратен иск по реда на чл. 219, ал. 3 ГПК съставлява последващо обективно съединяване на искове при условията на положителна евентуалност). Обратният иск е за заплащане на обезщетение за неизпълнение на договор за възлагане на обществена поръчка № РД-38-8/30.03.2020г. (на л. 34 – л. 43 от гр.д. № 6796/2022г. по описа Районен съд Бургас).

В доказателствена тежест на ***** е да докаже, че е възникнало соченото облигационно отношение с третите лица помагачи – ответници по обратния иск, че е причинено ПТП, което е резултат от неизпълнение или некачествено изпълнение на предмета на договора, респ. на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват по изпълнението на договора, както и наличието на сочената в обратния иск солидарна отговорност на ответниците по обратния иск, произтичаща от т.10.4 от Договора за учредяване на Консорциум „*****.

Съгласно чл. 79, ал. 1 ЗЗД при неточно изпълнение на договор кредиторът има право да изиска изпълнение (заедно с обезщетение за забава) или директно да иска обезщетение за неизпълнен договор (чл. 79, ал. 1, предл. последно вр. чл. 82 ЗЗД). Обезщетението за неизпълнен договор (чл. 82 ЗЗД) обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението.

По делото не се оспорва, че между ***** и консорциум „*****“, включващ дружествата „*****“ (към момента „*****“ ЕАД), „*****“ ЕАД, „*****“ АД, „*****“ ЕАД и „*****“ АД, е сключен Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. с предмет „Определяне на изпълнител за извършване на поддържане (превантивно, зимно и ремотно-възстановителни работи при аварийни ситуации) на републиканските пътища по обособени позиции на територията на Югоизточен район, стопанисвани от АПИ, съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗП за обособена позиция: „ОПУ Бургас“. В чл. 28 от договора е предвидено, че при ПТП и/или възникване на щета в резултат на неизпълнение

или некачествено изпълнение предмета на договора, както и на всички нормативни и технически изисквания, които следва да се спазват при изпълнението на договора, изпълнителят (дружествата от консорциума) носи пълна имуществена и неимуществена отговорност за причинените вреди.

От своя страна дейностите по поддържане на републиканските пътища се възлагат от възложителя на изпълнителя с месечни, допълнителни и извънредни задания – чл. 5 от договора. Ответниците по обратния иск не оспорват, че за месец април 2022г. от възложителя им е възложено месечно задание (на л. 45 – л. 46 от гр.д. № 6796/2022г. по описа Районен съд Бургас), включващо множество дейности, сред които изкърпване на настилката със студена асфалтова смес в процесния пътен участък. С оглед самото естество на посоченото задание, става въпрос за „строителни работи“ по смисъла на договора, изразяващи се в попълване по надлежен начин на банкетите, касаещи път III-906 (между 20 и 34 км.). Не се оспорва от ответниците по обратния иск, че с. Паницово се намира в рамките на този пътен участък (на км. 20.000 + 500). Този факт се потвърждава и от публично достъпната информация за километричните местонахождения по път III-906

(<https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%A0%D0%B5%D0%BF%D1%83%D0%B1%D0%BB%D0%B8%D0%906>). Видно е, че километража нараства от община Бяла, област Варна в посока към *****, поради което участъкът от 1 км. преди село Паницово в посока гр. Варна със сигурност попада между 20 и 34 км. от пътя. От ответниците по обратния иск не са представени доказателства за извършени работи по заданието, вкл. до датата на произшествието – 24.06.2022г. След като не се доказва изпълнение на договора, то съдът достига до извод, че е налице неизпълнение по смисъла на чл. 28 от него вр. цитирания текст на I.13 от раздела „Дефиниции“. В случая на ответниците по обратния иск изрично е възложено по реда на чл. 5 от договора месечно задание, включващо изкърпване на настилката в процесния участък през месец април 2022г. Ответниците не са представили доказателства да са извършили тази работа. Налага се извод, че всички елементи от фактическия състав на чл. 28 от Договора във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 82 от ЗЗД са налице. Неизпълнението на договора е довело до възникване на отговорността за АПИ да заплати стойността на претърпените имуществени вреди, като на основание цитираните разпоредби от договора и ЗЗД АПИ има правото да търси възстановяване на тези суми от юридическите лица, които са страни по договора за обществена поръчка. Нещо повече – отговорността по обратния иск се извежда и от разпоредбите на чл. 12, ал. 4 и ал. 6 от договора, според които текстове изпълнителят е длъжен да предприеме всички необходими действия за опазване на пътищата и пътните принадлежности към тях, с цел осигуряване на безопасни условия на движение, като своевременно да започва работа след появяването на необходимост за това. В подобен смисъл е и практиката на въззивната инстанция по сходен казус – Решение № II-4 от 11.06.2021г. по в.гр.д. № 2617/2020г. по описа на Окръжен съд Бургас, Решение № 330 от 27.02.2023г. по в.гр.д. № 1479/2022г. по описа на Окръжен съд Бургас.

С оглед изложеното предявеният обратен иск е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

С оглед претендираната от АПИ солидарна отговорност на ответниците по обратния иск и на основание чл. 146, ал. 2 ГПК с доклада по делото съдът е указал на *****, че не СОЧИ доказателства за твърденията си, че е налице солидарна отговорност на ответниците по обратния иск, произтичаща от т.10.4 от Договора за учредяване на Консорциум „*****. Такива доказателства не са приложени. Съгласно чл. 276 от ТЗ за консорциума се прилагат съответно правилата за гражданското дружество или за дружеството, във формата на което е организиран

консорциумът. В случая видно от публична справка в регистър БУЛСТАТ консорциумът е организиран като гражданско дружество, като съгласно чл. 361, ал. 1 ЗЗД печалбите и загубите между съдружниците се разпределят между тях съразмерно с техния дял. В случая видно от справка в регистър БУЛСТАТ дяловете на съдружниците са следните: 57 % за „*****“ ЕАД, 0,5 % за „*****“ ЕАД, 0,5 % за „*****“ АД, 25 % за „*****“ ЕАД и 17 % за „*****“ АД. Както е прието в съдебната практика (Решение № 1315/27.04.60 г., по гр. д. № 2848/60 г., на I г.о., Решение № 50159 от 04.04.2023г. по гр.д. № 1272/2022г. по описа на I гр. о. на ВКС) диспозитивът по обратния иск е условен, като третото лице се осъжда да плати при условие, че ищецът по обратния иск заплати сумата, която е осъден да плати като ответник по първоначалния иск. Ето защо следва да се постанови такъв условен диспозитив в полза на ответника по главния иск – АПИ, срещу всеки един от ответниците по обратния иск, съразмерно на дела им от сумата от 415,90 лв., както следва: 237,06 лв. за „*****“ ЕАД, 2,08 лв. за „*****“ ЕАД, 2,08 лв. за „*****“ АД, 103,98 лв. за „*****“ ЕАД и 70,70 лв. за „*****“ АД. В тази връзка искането на АПИ за солидарно осъждане на посочените ответници е неоснователно и сумите следва да бъдат присъдени, но при условията на сочената разделност.

При този изход на спора ответникът по главния иск – *****, следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в размер на 700 лв., от които 50 лв. – за платена държавна такса, 250 лв. – депозит за изготвяне на експертиза и 400 лв. – платено адвокатско възнаграждение. Сумата от 150 лв. – депозит за призовани свидетели, не следва да бъде присъждана, тъй като депозитът не е усвоен от свидетелите, като няма пречка сумата да бъде върната на ищеца при поискване. При горните изводи за условната дължимост (в случай на заплащането им) присъдените разноски също следва да бъдат разпределени на ответниците по обратния иск – в случай, че бъдат заплатени на ищеца от ответника по главния иск, както следва: 399 лв. за „*****“ ЕАД, 3,50 лв. за „*****“ ЕАД, 3,50 лв. за „*****“ АД, 175 лв. за „*****“ ЕАД и 119 лв. за „*****“ АД

При този изход на спора ответниците по обратния иск следва да заплатят на ищеца по обратния иск направените по делото разноски, съразмерно с дяловете им в дружеството. От АПИ са направени по делото следните разноски – 50 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице. Наред с това, съдът намира, че при определяне на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде съобразена нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК. Според този текст размерът на присъденото възнаграждение за юрисконсулт не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Според чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Въз основа на този текст е приета Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл. 25, ал. 1 от цитираната Наредба за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 300 лв. Т.е. съдът следва да определи юрисконсултското възнаграждение именно в тези рамки. С оглед наличието на известна фактическа и правна сложност по настоящото производство и като се вземе предвид размерът на претендираната сума, съдът достига до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство следва да се определи възнаграждение по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК в размер на 200 лв. Т.е. разноските за ***** са в общ размер от 500 лв., като ответниците по обратния иск следва да ги заплатят както следва: 285 лв. за „*****“ ЕАД, 2,50 лв. за „*****“ ЕАД, 2,50 лв. за „*****“ АД, 125 лв. за „*****“ ЕАД и 85 лв. за „*****“ АД.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА *****“, БУЛСТАТ *****“, със седалище и адрес на управление гр. *****“, район *****“, бул. ***** № 3, да заплати на ЗАД „*****“ ЕАД, ЕИК *****“, със седалище и адрес на управление гр. *****“, пл. „*****“ № 5, **на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД, сумата от 415,90 лв.**, представляваща регресно вземане по платено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Каско Стандарт“ по щета № ***** за ПТП, настъпило на 24.06.2022г. по път III-906, „Дюлински проход“, на 1 км. преди село Паницово в посока ***** – гр. Варна, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.10.2022г. до окончателното плащане, **а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 700 лв.**, представляваща направени по делото разноси, от които 50 лв. – за платена държавна такса, 250 лв. – депозит за изготвяне на експертиза и 400 лв. – платено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК *****“, със седалище и адрес на управление в гр. *****“, бул. *****“, да заплати на *****“, БУЛСТАТ *****“, със седалище и адрес на управление гр. *****“, район *****“, бул. ***** № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 237,06 лв.**, съразмерно на дела от 57 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****“, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 415,90 лв. по платено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Каско Стандарт“ по щета № ***** за ПТП, настъпило на 24.06.2022г. по път III-906, „Дюлински проход“, на 1 км. преди село Паницово в посока ***** – гр. Варна, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.10.2022г. до окончателното плащане, както и **сумата от 399 лв.** съразмерно на дела от 57 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****“, от цялата дължима сума 700 лв., представляваща направени по делото разноси, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ *****“ ЗАПЛАТИ** на ЗАД „*****“ ЕАД посочените суми.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК *****“, със седалище и адрес на управление в гр. *****“, бул. *****“, да заплати на *****“, БУЛСТАТ *****“, със седалище и адрес на управление гр. *****“, район *****“, бул. ***** № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 285 лв.**, съразмерно на дела от 57 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****“, от цялата дължима сума от 500 лв., представляваща направените по обратния иск разноси, от които 50 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК *****“, със седалище и адрес на управление в гр. *****“, ул. *****“, да заплати на *****“, БУЛСТАТ *****“, със седалище и адрес на управление гр. *****“, район *****“, бул. ***** № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 2,08 лв.**, съразмерно на дела от 0,5 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****“, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 415,90 лв. по платено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Каско Стандарт“ по щета № ***** за ПТП, настъпило на 24.06.2022г. по път III-906, „Дюлински проход“, на 1 км. преди село Паницово в посока ***** – гр. Варна, ведно със

законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.10.2022г. до окончателното плащане, както и **сумата от 3,50 лв.** съразмерно на дела от 0,5 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ ***** от цялата дължима сума 700 лв., представляваща направени по делото разноси, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ ***** ЗАПЛАТИ** на „ЗАД „*****“ ЕАД посочените суми.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление в гр. ***** , ул. ***** , да заплати на ***** , БУЛСТАТ ***** , със седалище и адрес на управление гр. ***** , район ***** , бул. ***** № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 2,50 лв.**, съразмерно на дела от 0,5 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ ***** , от цялата дължима сума от 500 лв., представляваща направените по обратния иск разноси, от които 50 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление в ***** , ул. ***** , да заплати на ***** , БУЛСТАТ ***** , със седалище и адрес на управление гр. ***** , район ***** , бул. ***** № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 2,08 лв.**, съразмерно на дела от 0,5 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ ***** , от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 415,90 лв. по платено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Каско Стандарт“ по щета № ***** за ПТП, настъпило на 24.06.2022г. по път III-906, „Дюлински проход“, на 1 км. преди село Паницово в посока ***** – гр. Варна, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.10.2022г. до окончателното плащане, както и **сумата от 3,50 лв.** съразмерно на дела от 0,5 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ ***** , от цялата дължима сума 700 лв., представляваща направени по делото разноси, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ ***** ЗАПЛАТИ** на ЗАД „*****“ ЕАД посочените суми.

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление в ***** , ул. ***** , да заплати на ***** , БУЛСТАТ ***** , със седалище и адрес на управление гр. ***** , район ***** , бул. ***** № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 2,50 лв.**, съразмерно на дела от 0,5 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ ***** , от цялата дължима сума от 500 лв., представляваща направените по обратния иск разноси, от които 50 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление в гр. ***** , ул. ***** , да заплати на ***** , БУЛСТАТ ***** , със седалище и адрес на управление гр. ***** , район ***** , бул. ***** № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 103,98 лв.**, съразмерно на дела от 25 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ ***** , от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 415,90 лв. по платено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Каско Стандарт“ по щета № ***** за ПТП, настъпило на 24.06.2022г. по път III-906, „Дюлински проход“, на 1 км. преди село Паницово в посока ***** – гр. Варна, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.10.2022г. до окончателното плащане, както и **сумата от 175 лв.** съразмерно на дела от 25 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ ***** , от цялата дължима сума 700 лв., представляваща направени по делото

разноски, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ** ***** ЗАПЛАТИ на ЗАД „*****“ ЕАД посочените суми.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, ул. *****, да заплати на *****, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, район *****, бул. **** № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 125 лв.**, съразмерно на дела от 25 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума от 500 лв., представляваща направените по обратния иск разноски, от които 50 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, ул. *****, да заплати на *****, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, район *****, бул. **** № 3, **на основание чл. 79, ал. 1, предл. 2 от ЗЗД сумата от 70,70 лв.**, съразмерно на дела от 17 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума по чл. 28 от Договор за възлагане на обществена поръчка изх. № РД-38-8 от 30.03.2020г. - 415,90 лв. по платено застрахователно обезщетение въз основа на застраховка „Каско Стандарт“ по щета № ***** за ПТП, настъпило на 24.06.2022г. по път III-906, „Дюлински проход“, на 1 км. преди село Паницово в посока ***** – гр. Варна, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 24.10.2022г. до окончателното плащане, както и **сумата от 119 лв.** съразмерно на дела от 17 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума 700 лв., представляваща направени по делото разноски, **ПРИ УСЛОВИЕ, ЧЕ** ***** ЗАПЛАТИ на ЗАД „*****“ ЕАД посочените суми.

ОСЪЖДА „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. *****, ул. *****, да заплати на *****, БУЛСТАТ *****, със седалище и адрес на управление гр. *****, район *****, бул. **** № 3, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 85 лв.**, съразмерно на дела от 17 % в консорциум „*****“, БУЛСТАТ *****, от цялата дължима сума от 500 лв., представляваща направените по обратния иск разноски, от които 50 лв. – внесена държавна такса по обратния иск, 250 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 200 лв. – юрисконсултско възнаграждение

Решението може да бъде обжалвано пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____